

גמרא:

השתא דאתית להכי, היה אחיה נמי לא קשיא.

ורמינהו מהא דתנן: ביברין של היה ושל עופות — אין צדין מהם ביום טוב, ואין נותנין לפניהם מזונות.

ומבאר הגמרא: היכי דמי ביבר קטן, והיכי דמי ביבר גדול?

קשיא היה אחיה. וקשיא עופות אעופות!

בשלמא היה אחיה לא קשיא;

אמר רב אשי: כל היכא דרמיט אבתרה שכאשר הוא רץ אחריו לתופסו ומטי לה ומגיע אליו בחד שחיא, כשהוא שוחה שחיה אחת אליה, הרי הוא ביבר קטן.

הא — רבי יהודה, הא — רבנן.

ואידך — הרי הוא ביבר גדול.

דתנן: רבי יהודה אומר: הצד צפור למגדל וצבי לבית — חייב.

אי נמי: כל היכא דאיכא עוקצי עוקצי, פינות וזוויות שהיא יכולה לברוח לשם, הרי הוא ביבר גדול.

ויש לנו לדייק: הצד צבי לבית הוא דמחייב, אבל הצד צבי לביברין — לא מיחייב!

ואידך — ביבר קטן.

וחכמים אומרים: הצד צפור למגדל, והצד צבי לגנה, ולחצר ולביברין.

רבן שמעון בן גמליאל אומר: לא כל הביברין שרין!

אלא עופות אעופות — קשיא!

וכי תימא דהא נמי לא קשיא.

אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל: הלכה ברבי שמעון בן גמליאל.

כי הא — בביבר מקורה, ואילו הא — בביבר שאינו מקורה.

אמר ליה אביי לרב יוסף: הלכה — מכלל דפליגי?!

עדיין תיקשי: והא בית, דכמו ביבר מקורה דמי, ובין לרבי יהודה ובין לרבנן הצד צפור למגדל — אין, הרי הוא חייב, אבל הצד ציפור לבית — לא מיחייב.

אמר ליה רב יוסף לאביי: ומאי נפקא לך מינה אם נחלקו בדבר, כאשר יודע אתה את ההלכה?

אמר רבה בר רב הונא: הכא — בצפור דרור עסקינן, שאינה מקבלת מרות.

אמר ענה ליה אביי לרב יוסף במשל ידוע של שוטים: מעניין אותי לדעת אם נחלקו בדבר, גם אם יודע אני את ההלכה, כדי שלא יהיה לימודי בגדר מה שאומרים לתלמיד שוטה, שאינו יודע להבחין בין אמת

דתנא דבי רבי ישמעאל: למה נקרא שמה "צפור דרור"? על שם שהיא דרה בבית כמו בשדה.